

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7CoCsp/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618200808
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1618200808.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adely Unčovskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Niny Dubovskej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: B. Ž., nar.: XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXX, Q. F. P., o zaplatenie 242,20 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 14.10.2019, č.k. 32Csp/75/2018-163, jednomyseľne takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovi sa proti žalovanej **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 130,50 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 9,60 eur od 10.03.2015 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.), zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 111,70 eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 9,52 eur od 11.11.2014 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 82,21 eur od 10.12.2014 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 9,99 eur od 10.01.2015 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 9,98 eur od 10.02.2015 do zaplatenia (výrok II.) a ani jednej zo strán nepriznal náhradu trov konania (výrok III.).

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. § 43 ods. 1 písm. a) a ods. 12 písm. b), § 44 ods. 1 a 8 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o elektronických komunikáciách“), ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2 a 5, § 100 ods. 1, § 101, § 122 ods. 2, § 544 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „Občiansky zákonník“), ust. § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.02.2013 a vecne tým, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca je v spore aktívne vecne legitimovaný, pretože medzi postupcom a žalobcom bola platne uzavretá Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2017, ktorou došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanej zo Zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.06.2014 uzatvorenej medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., IČO: 35 763 469, Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, ktorej predmetom bolo poskytovanie telekomunikačných služieb v zmysle zákona o elektronických komunikáciách (ďalej aj len ako „Zmluva“) na žalobcu. Právny vzťah súd prvej inštancie posudzoval ako vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu na základe Zmluvy žalovanej poskytoval dohodnuté služby, avšak cenu služieb, tak ako jej bola vyčíslená vo vystavenej (i) faktúre č. XXXXXXXXXXXX, splatnej dňa 09.03.2015 na sumu 29,40 eur (žalobca si z vystavenej faktúry uplatnil sumu 9,60 eur účtovanú postupcom za ním

poskytnuté služby, neuplatnil si nárok na zaplatenie poplatku za prerušenie služieb pre neplatenie) a (ii) faktúre č. XXXXXXXXXXXX, splatnej dňa 09.09.2015 na sumu 120,90 eur (žalobca si z vystavenej faktúry uplatnil vyúčtovanú zmluvnú pokutu vo výške 120,90 eur, t.j. v plnej výške), žalovaná neuhradila a bolo na žalovanej, aby preukázala úhradu faktúry, ak tvrdila, že všetky svoje dlhy uhradila. Právny predchodca žalobcu si svoje povinnosti z predmetnej Zmluvy plnil riadne a včas, súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie ceny za poskytnuté služby vo výške 9,60 eur je opodstatnený, pričom žalobca si neuplatnil nárok na zaplatenie tej časti dlžnej sumy z vystavenej faktúry, ktorá bola tvorená poplatkom za prerušenie služieb, preto sa súd prvej inštancie nárokom žalobcu na danú sumu nezaoberal. Súd prvej inštancie po posúdení Zmluvy a Dodatku priznal žalobcovi aj nárok na zaplatenie sumy zmluvnej pokuty 120,90 eur, ktorá bola riadne v Zmluve/Dodatku dohodnutá, bola v nich uvedená výška zmluvnej pokuty a úplným a zrozumiteľným spôsobom dohodnuté, kedy vzniká postupcoví nárok na jej uplatnenie. Za dôležitú považoval súd prvej inštancie tú skutočnosť, že zmluvná pokuta zohľadňovala jednak rozdiel medzi trhovou cenou zariadenia a zľavnenou cenou, za ktorú obdržala zariadenie žalovaná, ako aj medzi štandardnou cenou služieb a cenou poskytnutou žalovanej, a že spôsob výpočtu zmluvnej pokuty bol dohodnutý regresívnym spôsobom, teda že sa jej výška znižovala v závislosti od doby, po ktorú žalovaná zotrvala v zmluvnom vzťahu, resp. plnila svoje zmluvné povinnosti. Vzhľadom na regresívne uplatnenie zmluvnej pokuty je dohodnutá a uplatnená zmluvná pokuta primeraná, je prijateľná zmluvná podmienka a nárok žalobcu aj v tejto časti považoval súd prvej inštancie za dôvodný. Súd prvej inštancie sa zaoberal aj námietkou premlčania vznesenou žalovanou, avšak vyhodnotil ju ako nedôvodnú, pretože predmetom konania po čiastočnom späťvzati žaloby ostalo (a) zaplatenie sumy 9,60 eur vyúčtovanej za poskytnuté telekomunikačné služby faktúrou splatnou dňa 09.03.2015, a (b) zmluvná pokuta vyúčtovaná faktúrou splatnou dňa 09.09.2015. Nárok žalobcu a jeho právneho predchodcu na úhradu týchto faktúr by sa v zmysle ust. § 100 a § 101 Občianskeho zákonníka premlčal, ak by nebol uplatnený na súde v trojročnej lehote odo dňa, kedy sa mohol uplatniť prvý raz. Premlčacia doba v prípade faktúry č. XXXXXXXXXXXX začala plynúť dňa 10.03.2015 a uplynula 10.03.2018 a faktúry č. XXXXXXXXXXXX začala plynúť 10.09.2015 a uplynula by až 10.09.2018. Keďže žaloba bola na súd podaná 09.03.2018, nárok žalobcu sa nepremlčal. Z dôvodu omeškania žalovanej s plnením peňažného dlhu, ktoré omeškanie trvá, uložil žalovanej súd prvej inštancie povinnosť zaplatiť úrok z omeškania, a to odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry, ako žiadal žalobca, v zákonnej výške v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a zohľadnil, že žalobca procesne zaviniel zastavenie konania v rozsahu o zaplatenie 111,70 eur (46,12 %), keďže zobral žalobu späť na základe dôvodne vznesenej námietky premlčania žalovanou, teda v tejto časti by náhrada trov konania náležala žalovanej a vo zvyšku bol žalobca so svojou žalobou úspešný (53,88 %). Súd prvej inštancie vzhľadom na prakticky polovičný úspech oboch strán v konaní, náhradu trov nepriznal ani jednej zo strán.

3. Proti výroku I. napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 130,50 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 9,60 eur od 10.03.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g) a h) CSP, t.j. že neboli splnené procesné podmienky, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že odôvodnenie priznania zmluvnej pokuty vychádza z nesprávneho právneho posúdenia s poukazom na ust. § 53 ods. 1 a 5 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe čoho súd prvej inštancie porušil jej právo na spravodlivý proces. S poukazom na čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len ako „Dohovor“) a konštantnú judikatúru namietala arbitrarnosť napadnutého rozhodnutia, súd prvej inštancie vyniesol nesprávny rozsudok, teda dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietala, že žalobca nie je v spore aktívne legitimovaný, žalobcom predložené dôkazy Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2017 a Dodatok č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. XXXXXXXXXXXX sú v rozpore so zákonom, ničím nepodložené a ich správnosť žalobca nijak neosvedčil. Zmluvná pokuta uvádzaná žalobcom

je neprijateľná zmluvná podmienka, začlenená v predformulovanej zmluve, ktorú žalovaná nemala možnosť ovplyvniť a predstavuje značnú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Namietala aj to, že súd prvej inštancie neskúmal všetky dôkazy ex offa, neposkytol žalovanej súdnu ochranu, keď rozhodol na základe sporných skutočností, ktoré neodôvodnil a nepodrobil Zmluvu súdnej kontrole. Žalovaná žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konania a nové rozhodnutie.

4. Žalobca sa k odvolaniu vyjadril podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 28.01.2020 a uviedol, že sa plne stotožňuje s napadnutým rozsudkom. Pokiaľ žalovaná v odvolaní uvádza, že súd prvej inštancie pri určení nároku vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď Zmluva obsahuje v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka neprijateľné zmluvné podmienky, žalovaná svojím vlastnoručným podpisom na Zmluve potvrdila, že sa pred podpisom Zmluvy oboznámila so Všeobecnými obchodnými podmienkami a Cenníkom, ktoré sú neoddeliteľné súčasťou Zmluvy, súhlasila s nimi a zaviazala sa ich dodržiavať. Zmluva neobsahovala žiadne podmienky, s ktorými sa žalovaná nemala možnosť pred podpisom Zmluvy oboznámiť s poukazom na ust. § 54 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka. K námietke žalovanej ohľadne nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu poukázal žalobca na Odstúpenie od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 21.09.2015 (ktoré pripojil), ktorým pôvodný veriteľ žalovanej riadne a včas oznámil, že v prípade omeškania dlhšieho ako 90 dní, môže postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zmluvou inej osobe aj bez súhlasu dlžníka a na Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 04.10.2017, v ktorom bola žalovaná riadne informovaná o postúpení predmetnej pohľadávky z postupcu na žalobcu; uviedol, že dôkazom o doručovaní žalobcu nedisponuje, pretože postupca zasielal tieto dokumenty bežnou poštovou zásielkou. Vzhľadom na predloženie uvedených dokumentov, v ktorých pôvodný veriteľ celkom jasne, zrozumiteľne a včas upozorňuje žalovanú na možnosť postúpenia pohľadávky na iný subjekt a následne jej oznamuje samotné faktické postúpenie, má žalobca za to, že žalovaná bola riadne a včas poučená o zmene v subjekte veriteľa. Žalovaná neuviedla žiadne skutočnosti a ani nepredložila dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy. Žalobca žiadal napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

5. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcu vyjadrila podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 25.02.2020 a doplnila, že žalobca sa domáha splnenia spornej pohľadávky, nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že potvrdila, že sa oboznámila so Všeobecnými obchodnými podmienkami a Cenníkom, nakoľko jej neboli náležite vysvetlené jednotlivé body, nemala možnosť tieto podmienky ovplyvniť a nerozumela im. Opakovane namietla aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu s tým, že s predloženými dokumentami nebolo oboznámená, nie sú ňou podpísané, postúpenie pohľadávky je v rozpore so zákonom a úniijným právom, neplatné a poukázala na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/58/2016, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/145/2014 a sp. zn. 19Co/177/2014. S poukazom na ust. § 54 ods. 2 a § 3 Občianskeho zákonníka namietala, že veriteľ by mal postupovať s odbornou starostlivosťou, mal by ustáliť hranicu, pokiaľ ide o čestné podmienky a ich používanie v spotrebiteľských zmluvách. Žalovaná v čase uzatvárania Zmluvy nevedela, že Zmluva so žalobcom je vadná a plná neprijateľných zmluvných podmienok v rozpore so zákonom č. 129/2010 o spotrebiteľských zmluvách. Zmluva ako celok je neplatná podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, žiada o jej podrobenie súdnej kontrole, pričom v čase jej podpisu nevedela, aké údaje musí obsahovať. Poukázala na porušenie ust. § 299 CSP a na to, že žalobca použil nekalé obchodné praktiky, keď neinformoval spotrebiteľa o dôsledkoch vyplývajúcich z ustanovení Zmluvy, použil predtlačенú formulárovú štandardizovanú vopred pripravenú zmluvu bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť jej obsah, nekonal s náležitou odbornou starostlivosťou, nevysvetlil dôsledky rozhodcovského konania a doložky včlenenej do zmluvy. V dôsledku neplatnosti, čo by mal súd za preukázané, ak by Zmluvu podrobil súdnemu prieskumu, dochádza k bezdôvodnému obohateniu na strane žalobcu. Navrhla vykonať dôkazy - podrobiť súdnej kontrole obchodné podmienky, predložiť písomnosti o postúpení pohľadávky, predložiť povolenie NBS a žiadala žalobu zamietnuť.

6. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej vyjadril podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 13.03.2020 a uviedol len to, že trvá na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a predložených listinných dôkazoch, zastáva názor, že žalovaná vo svojom vyjadrení nepredložila dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy.

7. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcu vyjadrila podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 18.05.2020 a zopakovala svoje námietky o spornosti uplatnenej pohľadávky a jej premlčaní, keď sa omeškala s platbou viac ako 3 splátok od 09.10.2014, žalobca mohol požadovať splatnosť počnúc dňom 10.01.2015

a tým uplatniť svoje právo prvýkrát na súde s poukazom na ust. § 100 až § 103, § 563 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, dlh sa teda premlčal 10.01.2018.

8. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1, § 378 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

9. S poukazom na ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP ako prvoradé, v súvislosti s opravným prostriedkom podaným žalovanou odvolací súd upozorňuje, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním, podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahŕňa v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané.

10. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že pri viazanosti uplatnenými dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), sa v rámci odvolacieho prieskumu môže zaoberať a zaoberal sa iba tými odvolacími dôvodmi a ich obsahovým vymedzením, ktoré žalovaná výslovne uviedla a skutkovo vymedzila v odvolaní; pri viazanosti dôvodmi odvolania pritom neprichádza do úvahy vyhľadávanie konkrétnych skutočností v napadnutom rozhodnutí súdu prvej inštancie a jeho postupe, ktoré by bolo možné prípadne podradiť pod niektorý zo zákonných dôvodov odvolania, pretože je neprípustné, aby odvolací súd sám vyhľadával konkrétne vady rozhodnutia alebo postupu súdu prvej inštancie v neprospech strany, ktorá odvolanie nepodala a v prospech ktorej napadnuté rozhodnutie vyznelo. Z uvedeného potom vyplýva požiadavka aj na kvalitatívne vymedzenie odvolacieho dôvodu z hľadiska skutkovej a právnej argumentácie, nachádzajúca svoj základ v tom, že strana sporu je zodpovedná za to, že bude účinne uplatňovať svoje procesné práva aj v odvolacom konaní.

11. Predmetom odvolacieho prieskumu je výrok napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 130,50 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 9,60 eur od 10.03.2015 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.) a závislý výrok o trovách konania (výrok III.).

12. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistiac v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP) s dôvodmi vzťahujúcimi sa k výroku, ktorým súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobcu na zaplatenie ceny za poskytnuté telekomunikačné služby vo výške 9,60 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania a zmluvnej pokuty vo výške 120,90 eur, v ktorých dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o tomto nároku podstatný význam. Z uvedeného dôvodu odvolací súd využíva možnosť danú mu ust. § 387 ods. 2 CSP v odôvodnení sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia vzťahujúcich sa k napadnutému výroku. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia vzťahujúcemu sa k tomuto výroku a v záujme vysporiadania sa s odvolacími námietkami dodáva nasledovné.

13. Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplýva, že na základe Zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu (spoločnosť Slovak Telekom, a.s.) a žalovanou a Dodatku k nej, bola žalovanej poskytnutá SIM karta s účastníckym číslom XXX XXX XXX a bol jej aktivovaný program Happy XS mini NAJ a predmetom Dodatku bola aktivácia zvoleného programu služieb za zvýhodnených podmienok a dohoda o kúpe zariadenia M. Y. V. žalovanou od postupcu za kúpnu cenu 9 eur (poskytnutá zľava na služby a telekomunikačné zariadenie bola dohodnutá z dôvodu, že sa žalovaná zaviazala užívať služby poskytované jej prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení Dodatku po dohodnutú dobu 24 mesiacov). V bode 3. Dodatku sa strany dohodli, že porušením záväzku viazanosti vznikne postupcovi nárok na zmluvnú pokutu vo výške 180 eur, pričom výška zmluvnej pokuty sa bude znižovať v závislosti od toho, koľko dní uplynulo z doby viazanosti do ukončenia Zmluvy alebo prerušenia poskytovania služieb v dôsledku porušenia záväzku viazanosti; porušením záväzku viazanosti sa rozumie aj nezaplatenie ceny za poskytnuté služby účastníkom do 45 dní po splatnosti, na základe ktorého vznikne podniku (právnym predchodca žalobcu) právo na odstúpenie od Zmluvy.

14. Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie rovnako vyplýva, že poskytnuté služby postupca vyfakturoval žalovanej postupne mesačnými faktúrami, pričom po zohľadnení čiastočného späťvzatia bol predmetom konania nárok žalobcu na zaplatenie ceny služieb vyúčtovaných žalovanej faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 09.03.2015 (vystavenou celkovo na sumu 29,40 eur) vo výške 9,60 eur a zmluvnej pokuty vyúčtovanej žalovanej faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 09.09.2015 vo výške 120,90 eur. Žalovaná úhradu dlžnej a žalobcom uplatnenej sumy vo výške spolu 130,50 eur nepreukázala.

15. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2017 spoločnosť Slovak Telekom, a.s. ako postupca postúpila na žalobcu pohľadávky voči žalovanej z titulu poskytnutých služieb a z titulu zmluvnej pokuty. Postúpenie preukazoval žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie predložením Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.06.2017 a Dodatku č. 1 k nej zo dňa 11.09.2017, vrátane Príloh, z ktorých vyplýva postúpenie pohľadávok právneho predchodcu žalobcu voči žalovanej na žalobcu (s identifikáciou žalovanej ako dlžníka, dlžnou sumou, číslom faktúry a jej splatnosťou), vrátane pohľadávky vo výške 9,60 eur vyúčtovanej žalovanej faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 09.03.2015 a zmluvnej pokuty vo výške 120,90 eur vyúčtovanej žalovanej faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 09.09.2015. Postúpenie pohľadávok oznámil žalovanej právny predchodca žalobca listom zo dňa 04.10.2017, pričom oznámenie bolo pripojené k žalobe. V nadväznosti na odvolacie námietky žalovanej preukázal žalobca Odstúpenie od Zmluvy zo dňa 21.09.2015, v ktorom upozornil žalovanú, že ak napriek výzve právneho predchodcu žalobcu bude žalovaná v omeškaní dlhšie ako 90 dní so splnením svojho peňažného záväzku, môže postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zmluvou inej osobe aj bez súhlasu dlžníka. Uvedené skutočnosti žalovaná v konaní nijak účinne nepoprela a nerozporevala.

16. Podľa ust. § 43 ods. 1 písm. a) a ods. 12 písm. b) zákona o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu. Účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

17. Podľa ust. § 44 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

18. Podľa ust. § 44 ods. 8 zákona o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, podnik môže odstúpiť od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak účastník a) opakovane neoprávnené zasahuje do zariadenia verejnej siete alebo takýto zásah umožní tretej osobe, hoci aj z neobstaranosti, b) nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti, c) pripojí na verejnú sieť zariadenie, ktoré nespĺňa požiadavky osobitných predpisov alebo používa také zariadenie v rozpore so schválenými podmienkami a ani na výzvu podniku zariadenie neodpojí, d) opakovane používa verejnú službu spôsobom, ktorý znemožňuje podniku kontrolu jej používania, e) opakovane porušuje podmienky zmluvy o poskytovaní verejných služieb.

19. Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

21. Podľa ust. § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej

obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa ust. § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

23. Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

24. Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

25. Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

27. Podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

28. Podľa ust. § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

29. Podľa ust. § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

30. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalovanej o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, v prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval správne, keď ex offio skúmal vecnú legitímáciu strán sporu, ktorej nedostatok (aktívnej na strane žalobcu a pasívnej na strane žalovaného) vedie k zamietnutiu žaloby bez jej meritórneho prejednania. Záver súdu o tom, či strana je v konaní vecne legitímovaná (aktívne alebo pasívne) predstavuje otázku spadajúcu pod právne posúdenie veci. Ide o činnosť súdu, pri ktorej sa zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či sa právo prizná alebo neprizná (zahŕňa aj otázku vecnej legitímácie) (uznesenie NS SR z 29. marca 2017, sp. zn. 5 Cdo 13/2016).

31. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca oznámil postúpenie pohľadávky žalovanej listom zo dňa 04.10.2017 s tým, že boli splnené podmienky podľa ust. § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách, ktoré skutočnosti žalovaná nijak nerozporovala.

32. V nadväznosti na vyššie uvedené s poukazom na ust. § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka nie je dôvodná odvolacia námietka žalovanej, že došlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci a žalobca nie

je aktívne vecne legitimovaný v spore. Aktívna legitímácia žalobcu v konaní bola žalobcom preukázaná oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 04.10.2017 ako aj Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2017 v znení Dodatku a príloh. Právne účinky postúpenia voči dlžníkovi nastanú okamihom, keď bol dlžník upovedomený o postúpení pohľadávky, pričom Občiansky zákonník neupravuje ani formu ani obsah tohto oznámenia, preto stačí, ak mu postúpenie pohľadávky oznámi hoci aj ústne.

33. Podľa ust. § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že oznámenie postúpenia postupcom (doterajším veriteľom) zbavuje dlžníka práva požadovať predloženie zmluvy o postúpení. Dlžník tak podľa citovaného ustanovenia nemá právo ani zisťovať, či vôbec nejaká zmluva bola uzatvorená, a fortiori tak nemôže namietat ani nedostatky jej platnosti (viď. Rozhodnutie NS SR R 119/2003); jeho závery boli sice neskôr čiastočne relativizované v R 46/2009 pokiaľ ide o postúpenie pohľadávky v rozpore s ust. § 525 Občianskeho zákonníka, ale o taký prípad v prerokúvanej veci nejde, keď postúpeniu pohľadávky nebránila neprípustnosť postúpenia, ako nesprávne namietala žalovaná. Vo vzťahu k dlžníkovi (žalovanému) je tak v týchto prípadoch postúpenie založené len na oznámení veriteľa o tom, že došlo k postúpeniu (zmene veriteľa) podľa ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nerozhodné je, či je toto oznámenie kryté aj kauzálnym vzťahom (titulom) medzi postupcom a postupníkom, teda zmluvou o postúpení pohľadávky, ktorej existencia je relevantná len vo vzťahu postupcu a postupníka, ktorí sa prípadne môžu navzájom voči sebe domáhať bezdôvodného obohatenia. Súd teda z takéhoto oznámenia o postúpení vychádza bez toho, aby skúmal tak existenciu ako aj platnosť zmluvy o postúpení ako prejudiciálnu otázku. Z obsahu Oznámenia o postúpení zo dňa 04.10.2017 je zrejmé, že postupca si splnil povinnosť podľa ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Odvolacia námietka žalovanej ohľadne nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu tak nie je teda dôvodná.

34. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí a aj žalovaná správne uviedli, že nárok žalobcu sa odvíja od obsahu spotrebiteľskej zmluvy, ktorú ako typovú zmluvu žalobca (jeho právny predchodca) uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Zmluva o poskytovaní verejných služieb (Zmluva), na základe ktorej vznikol zmluvný vzťah medzi stranami je charakterom občianskoprávnou zmluvou, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy (žalobca, resp. jeho právny predchodca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti). V oblasti ochrany spotrebiteľa, je východiskom spotrebiteľskej ochrany postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv.

35. Spotrebiteľská zmluva nepredstavuje samostatný zmluvný typ, ide o určitú skupinu zmlúv, ktorá má osobitný režim právnej úpravy a táto vyplýva zo zvýšeného záujmu spoločnosti ochraňovať slabšieho účastníka zmluvného vzťahu - spotrebiteľa, ktorý vstupuje do zmluvných vzťahov s predajcami a poskytovateľmi rôznych plnení a služieb. Zmluva o poskytovaní elektronických služieb je inomínátnou (nepomenovanou) zmluvou, na základe ktorej sa poskytovateľ zaväzuje k poskytovaniu služieb užívateľovi, užívateľ sa zaväzuje za služby poskytovateľovi riadne a včas platiť po dobu viazanosti; ak to neurobí, môže byť zmluva zo strany poskytovateľa ukončená. Zabezpečenie záväzkov sa môže uskutočniť aj špeciálnymi zabezpečovacími prostriedkami, ktoré sa použijú za účelom dosiahnutia väčšej istoty, že právo bude uspokojené. Zmluvná pokuta je dohodou účastníkov určená peňažná čiastka, ktorú je povinný zaplatiť povinný (zodpovedný) subjekt, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť, pričom zmluvnú pokutu možno dohodnúť pre prípad nesplnenia záväzku vôbec, alebo pre prípad porušenia akejkoľvek inej zmluvnej povinnosti; dohoda o zmluvnej pokute musí mať písomnú formu, jej podstatnou náležitosťou je určenie výšky pokuty (alebo určenie spôsobu jej určenia), pričom výška pokuty nie je zákonom limitovaná. Povinný subjekt je povinný zmluvnú pokutu zaplatiť aj vtedy, ak oprávnenému subjektu nevznikla škoda - jej zaplatenia sa oprávnený subjekt môže domáhať už na základe toho, že došlo ku skutočnosti pre ktorú bola zmluvná pokuta dohodnutá. Zaplatením zmluvnej pokuty sa účastník zmluvy nezbavuje záväzku - funkcia zmluvnej pokuty spočíva v tom, že hrozba majetkovou sankciou má povinný subjekt viesť k včasnému a riadnemu plneniu (pokutu možno dohodnúť pre prípad že k splneniu nedôjde vôbec, alebo iba čiastočne, alebo že bude porušená akákoľvek zmluvná povinnosť).

36. V kontexte uvedeného je nesporné, že medzi stranami sporu bola uzavretá spotrebiteľská zmluva v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovanej ako spotrebiteľovi je v zmysle slovenského právneho poriadku poskytovaná zvýšená právna ochrana. Preto zákonná úprava v slovenských právnych predpisoch, reflektujúca úpravu spotrebiteľského práva v úijnom meradle, je po obsahovej stránke pomerne striktná a zabezpečuje ochranu spotrebiteľa v širokom kontexte. Rozsah tejto právnej úpravy musí následne rešpektovať aj súd. Hoci je nepochybné, že spotrebiteľské zmluvy za žiadnych okolností nesmú obsahovať ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, neznamená to, že výklad ustanovení upravujúcich práva spotrebiteľa by mal byť tak reštriktívny, že by úplne negoval vznik akejkoľvek povinnosti spotrebiteľa. Aj spotrebiteľská zmluva totiž predstavuje základ vzniku dvojstranného záväzkovo-právneho vzťahu, z ktorého plynú práva a povinnosti oboch zmluvných strán, a teda nepochybne aj spotrebiteľovi. Podstatou zákonnej ochrany spotrebiteľa teda nie je zabezpečenie úplného oslobodenia spotrebiteľa od akýchkoľvek povinností, na ktorých plnenie sa v zmluve svojím podpisom zaviazal, ale zabezpečenie primeraných mantinelov postupu veriteľov (v tomto prípade poskytovateľa pri poskytovaní elektronických služieb) pri kreovaní zmluvných dojednaní, zakladajúcich povinnosti spotrebiteľov. V prípade, ak dodávateľ pri poskytovaní služieb dodrží ustanovenia zákonov upravujúcich obsahové náležitosti zmluvy a so spotrebiteľom uzavrie zmluvu, ktorá neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, spotrebiteľ je povinný plniť si zmluvné povinnosti. Súd zároveň poukazuje na rozsudok Krajského súdu Nitra, sp. zn. 6Co/148/2016, podľa ktorého: „Z obsahu spisu je zrejmé, že pri samotnom uzatváraní zmluvy mal žalobca možnosť sa oboznámiť so všetkými dokumentmi a nebol v časovej tiesni. Elementárnej logike potom zodpovedá, že ak sa človek mieni k niečomu zaviazat', tak minimálne z pohľadu pudu sebazáchovy bude a musí aspoň minimálne venovať pozornosť svojmu konaniu, najmä za situácie, ak chce na seba preberať záväzky do budúcnosti. Žalobca v konaní nevedel definovať čo vlastne podpisoval, koľko dokumentov mal k dispozícii. Nemožno nad rámec zákona poskytnúť ochranu konaniu spotrebiteľa, ktoré možno hodnotiť ako nezodpovedné a ľahkovážne, len preto, že žalobca, resp., strana sporu má postavenie „spotrebiteľa“. Úlohou súdov v spotrebiteľských sporoch je poskytnúť spravodlivú ochranu priemernému spotrebiteľovi a nie definovať spotrebiteľa ako jedinca bez rozumu. Priemerný jedinec nepozbavený spôsobilosti na právne úkony musí a má byť obozretný vo svojom konaní, pretože jeho primárnym pudom je ochrana seba samého. V uvedenom smere je potrebné uzavrieť, že ochrana spotrebiteľa nemôže byť bezbrehá a zájsť tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavrú akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek, čo sa prieči zdravému rozumu v dôsledku čoho sa z úradnej povinnosti zbavuje svojej zodpovednosti. Taký postup orgánov ochrany práva je nielenže absolútne „nevýhovný“, paternalistický, ale aj absurdný a v rozpore so zásadou rovnosti, vigilantibus iura, neminem laedere a pod., ktoré by mali v podstate platiť aj pre „privilegovaného“ spotrebiteľa; opakom je potom neprípustné zvýhodňovanie dlžníka oproti veriteľovi, ktorému inak reálne hrozí riziko nevyváženia ani len elementárneho nároku bez akéhokoľvek príslušenstva.“

37. Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie dospel súd prvej inštancie k správnejmu záveru o dôvodnosti žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie ceny služieb vyúčtovaných žalovanej faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 09.03.2015 vo výške 9,60 eur a zmluvnej pokuty vyúčtovanej žalovanej faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 09.09.2015 vo výške 120,90 eur, keď na základe Zmluvy a Dodatku k nej poskytoval právny predchodca žalobcu žalovanej verejné elektronické telekomunikačné služby a poskytol jej mobilný telefón za akciovú zľavnenú kúpnu cenu 9 eur, dohodli sa na dobu viazanosti 24 mesiacov, pri ktorej nesplnení bola dojednaná zmluvná pokuta vo výške 180 eur (výška zmluvnej pokuty bola určená ako tzv. degresívna, t.j. s klesajúcou výškou v závislosti od počtu dní nedodržania doby viazanosti). Žalovaná porušila svoju povinnosť platiť riadne a včas za poskytnuté služby, nezaplatila riadne a včas úhradu za poskytnuté služby, vyúčtované právnym predchodcom žalobcu jednotlivými faktúrami za poskytnuté služby, z ktorých si žalobca uplatnil sumu vo výške 9,60 eur. Vzhľadom k neplateniu záväzkov žalovanou právny predchodca žalobcu zastavil žalovanej poskytovanie služieb a odstúpil od Zmluvy. Právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanej faktúrou na sumu 120,90 eur zmluvnú pokutu za nedodržanie doby viazanosti (s prihliadnutím na dobu platnosti Zmluvy), ktorú si žalobca uplatnil v konaní. Aj podľa názoru odvolacieho súdu takáto zmluvná pokuta bola riadne dohodnutá, nebola neprimeraná (nepredstavuje neprimeranú zmluvnú podmienku) vzhľadom na výšku a význam zabezpečovanej pohľadávky, ani nebola rozporná s dobrými mravmi.

38. Vo vzťahu k námietke premlčania uplatnenej žalovanou opakovane v odvolaní (v rovnakom rozsahu ako v priebehu konania pred súdom prvej inštancie), odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu

prvej inštancie o tom, že uplatnený nárok žalobcu po čiastočnom späťvzati žaloby premlčaný nie je. Uplatnená pohľadávka (i) vo výške 9,60 eur bola splatná dňa 09.03.2015, premlčacia doba podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka začala plynúť dňa 10.03.2015 a uplynula 10.03.2018; keďže žaloba bola na súd podaná dňa 09.03.2018, nárok žalobcu na zaplatenie sumy nie je premlčaný (i) vo výške 120,90 eur bola splatná dňa 09.09.2015, premlčacia doba podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka začala plynúť dňa 10.09.2015 a uplynula 10.09.2018; keďže žaloba bola na súd podaná dňa 09.03.2018, nárok žalobcu na zaplatenie sumy nie je premlčaný.

39. Odvolacia argumentácia žalovanej týkajúca sa premlčania plnenia v splátkach (§ 565, § 59 ods. 9, § 103 Občianskeho zákonníka) nie je relevantná pre posúdenie premlčania žalobou uplatneného nároku, nakoľko nejde o plnenie v splátkach, ale o samostatné pohľadávky žalobcu na základe predložených faktúr (§ 43 ods. 1 písm. a) a ods. 12 písm. b) zákona o elektronických komunikáciách).

40. Ostatnými odvolacími námietkami žalovaná rozporuje platnosť Zmluvy ako obsahujúcej neprijateľné podmienky, avšak okrem tohto tvrdenia, s odkazom na neprijateľnosť zmluvných podmienok podľa Občianskeho zákonníka a že spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, v odvolaní a ani v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, tieto svoje tvrdenia nijako nepreukázala vo vzťahu k jej osobe. Žalovaná rovnako nijak účinne neosvedčila a nerozporovala ani (úplne alebo čiastočne) výšku pohľadávky žalobcu, neosvedčené ostali aj tvrdenia žalovanej, že žalobca nepostupoval s odbornou starostlivosťou a v súlade s dobrými mravmi, keď sa žalovaná v zásade vo všetkých tvrdeniach obmedzila na paušálne dôvody a vyjadrenia ohľadne porušenia povinností žalobcu a neplatnosti Zmluvy. Navyiac, z obsahu odvolania a vyjadrenia žalovanej je zrejmé, že jej odvolacia argumentácia je prevzatá zo sporu týkajúceho sa spotrebiteľského úveru (odkaz na zákon o spotrebiteľských úveroch, zaplatenie úrokov, formulácia odplaty, rozhodcovskú doložku, povolenie NBS a iné) a nijak s prejednanou vecou nesúvisiaca. Uvedené všeobecné nepodložené námietky a ničím neodôvodnená alebo nerelevantná argumentácia nepostačuje na spochybnenie nároku žalobcu.

41. K námietkam žalovanej ohľadne tvrdených nekalých a zavádzajúcich praktík žalobcu alebo jeho právneho predchodcu poukazuje súd na koncepciu priemerného spotrebiteľa pri ochrane spotrebiteľa. Žalovaná pri uzatváraní Zmluvy a jej dodatkov mala dostatočný časový priestor a možnosť sa so Zmluvou, jej prílohami a podmienkami dôkladne oboznámiť, ak tak neučila, nemožno to dávať na ťarchu právneho predchodcu žalobcu. Z predložených listín je zrejmé, že Zmluvu a dodatky, spolu s VOP a Cenníkom podpísala žalovaná, žalovaná nepreukázala ani nenamietala, že by Zmluvu alebo dodatky nepodpísala, navyiac na ich základe využívala služby poskytované riadne právnym predchodcom žalobcu, za ktoré nezaplatila.

42. Pokiaľ odvolateľka v podanom odvolaní poukazuje na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov, odvolací súd zdôrazňuje, že právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky. Rozdielnosť právnych názorov súdov v skutkovo rovnakých alebo podobných veciach a zjednocovanie judikatúry všeobecných súdov je riešená a upravená zákonom č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V záujme zachovania princípov právnej istoty a tiež predvídateľnosti súdnych rozhodnutí je nevyhnutné, aby všeobecné súdy rešpektovali príslušnú judikatúru najvyššieho súdu, ktorá bola v zákonom stanovenej procedúre publikovaná v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Povinnosťou všeobecných súdov však rozhodne nie je reagovať v odôvodnení na rozhodnutia vydávané iným senátmi, či inými súdmi rovnakej alebo nižšej inštancie. Existencia odlišnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov je síce nežiadúca, ale až do ustálenia rozhodovacej praxe v zákonom stanovenej procedúre nie vylúčená. To znamená, že môže nastať situácia, kedy budú súbežne popri sebe stáť aj rozhodnutia, ktoré k riešeniu určitej otázky alebo problematiky neprístupujú úplne identicky, resp. úplne odlišne.

43. Vo vzťahu k ostatným námietkam žalovanej odvolací súd uvádza, že podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania

(porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na zostávajúcu odvolaciu argumentáciu žalovanej odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

44. Na základe uvedeného sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie uvedenými v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti a závislom výroku o trovách konania ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

45. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 378 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP a v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

46. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).